

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1921 kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning
om ersättning till en kassör vid riksbankens huvudkontor
för liden förlust i växlingskassa.*

Med skrivelse den 13 nästlidna januari hava fullmäktige i riksbanken till bankoutskottet överlämnat framställning från kassören vid huvudkontoret O. E. F. Warberg om ersättning för en av honom i tjänsten liden förlust å 3,950 kronor.

I sin berörda skrivelse hava fullmäktige anfört följande:

»Fullmäktige få härmed överlämna en inom behörig tid inkommen, till utskottet ställd framställning från kassören vid huvudkontoret O. E. F. Warberg om ersättning för en av honom i tjänsten liden förlust å 3,950 kronor; och få fullmäktige jämlikt bestämmelserna i § 43 bankoreglementet häröver avgiva följande utlåtande.

Redan vid föregående tillfällen hava fullmäktige i liknande fall framhållit, att det kunde verka slappande på kassörernas uppmärksamhet och ansvars känsla vid fullgörandet av deras tjänståligganden, om brister, uppkomna genom felräkningar eller felexpedieringar i kassorna, ersattes av bankens medel. Fullmäktige hade därför varit och vore fortfarande av den meningen, att man i regel måste ställa sig avvisande mot framställningar av nu ifrågakommande slag och att man borde skänka sitt understöd åt desamma, endast om särskilt vägande skäl föreläge.

Enligt fullmäktiges mening torde i detta fall sådana skäl få anses föreligga. Warberg, som varit i riksbankens tjänst under en tid av mer än 44 år, har städse visat sig vara en duglig och fullt pålitlig tjänsteman. Han har även med gott vitsord under omkring 30 år bestritt kassörsbefattning i olika bankens kassor. Trots noggranna efterforskningar har det icke kunnat utrönas, hur bristen i kassan uppstått. Det synes emellertid icke osannolikt, att de ömmande omständigheter, som Warberg särskilt framhåller, menligt inverkat på hans tankeskärpa under arbetet och därför i sin mån bidragit till vad som inträffat. Då vidare Warberg

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 8 saml. 7 häft. (Nr 7—9.)

redan den 15 september innevarande år uppnår föreskriven pensionsålder och på grund därav kommer att lämna sin tjänst i banken, kan han icke heller bliva i tillfälle att under längre tid än ett år framåt, räknat från det ifrågavarande händelse inträffade, tillgodogöra sig sina misräkningspenningar, vilka numera utgå med ett belopp av 2,000 kronor per år.

I betraktande av alla dessa omständigheter synes det fullmäktige vara billigt, att Warberg av riksbankens medel erhåller bidrag till täckande av den uppkomna bristen, men anse sig fullmäktige ej kunna tillstyrka hela det belopp, som av Warberg begäres, utan torde någon del därav böra drabba honom själv.

Fullmäktige få alltså hemställa, att utskottet ville hos riksdagen utverka medgivande till att $\frac{3}{4}$ av den förlust å 3,950 kronor, som Warberg lidit, eller 2,962 kronor 50 öre, må till honom av riksbankens medel utbetalas.»

Utskottet.

Även utskottet har vid föregående tillfällen, då liknande frågor varit föremål för behandling, uttalat den uppfattningen, att endast i undantagsfall, då särskilt vägande skäl föreläge, understöd borde skänkas åt framställningar av nu förevarande slag. Utskottet är fortfarande av samma mening. Enligt vad utredningen i förevarande ärende giver vid handen, torde här föreligga ett sådant fall. Den ifrågavarande kassören har under en tid av mera än 44 år varit i riksbankens tjänst och av fullmäktige erhållit goda vitsord. Redan den 15 september innevarande år uppnår han föreskriven pensionsålder och kommer då att lämna sin befattning i banken. Enligt vad utskottet under hand erfarit, har Warberg måst upptaga ett lån till gäldande av förlusten. Någon nämnvärd amortering av detta lån torde icke kunna ske, innan han lämnar sin tjänst. I betraktande av alla dessa omständigheter synes det utskottet billigt, att Warberg av riksbankens medel erhåller bidrag till täckande av förlusten; och har utskottet icke haft något att erinra mot vad fullmäktige i sådant avseende föreslagit.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, med bifall till fullmäktiges förevarande framställning, må medgiva, att till kassören vid riksbankens huvudkontor O. E. F. Warberg må av riksbankens medel såsom bidrag till täckande av ovan omförmälda, den 24 september 1920 av honom lidna förlust utbetalas ett belopp av 2,962 kronor 50 öre.

Stockholm den 17 februari 1921.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Gustafsson, Wickman, Lindley, Vindahl, Johansson* i
Friggeråker, *Wigforss, Bondeson* och *Euhörning* samt
av andra kammaren: herrar *Kristensson, Gustafsson* i Örebro, *Ryberg, Borggren, Wik-*
ström, Bäcklund, Andersson i Milsmaden och *Lindström* i Mörby.

Reservation

av herr *Bäcklund*.
